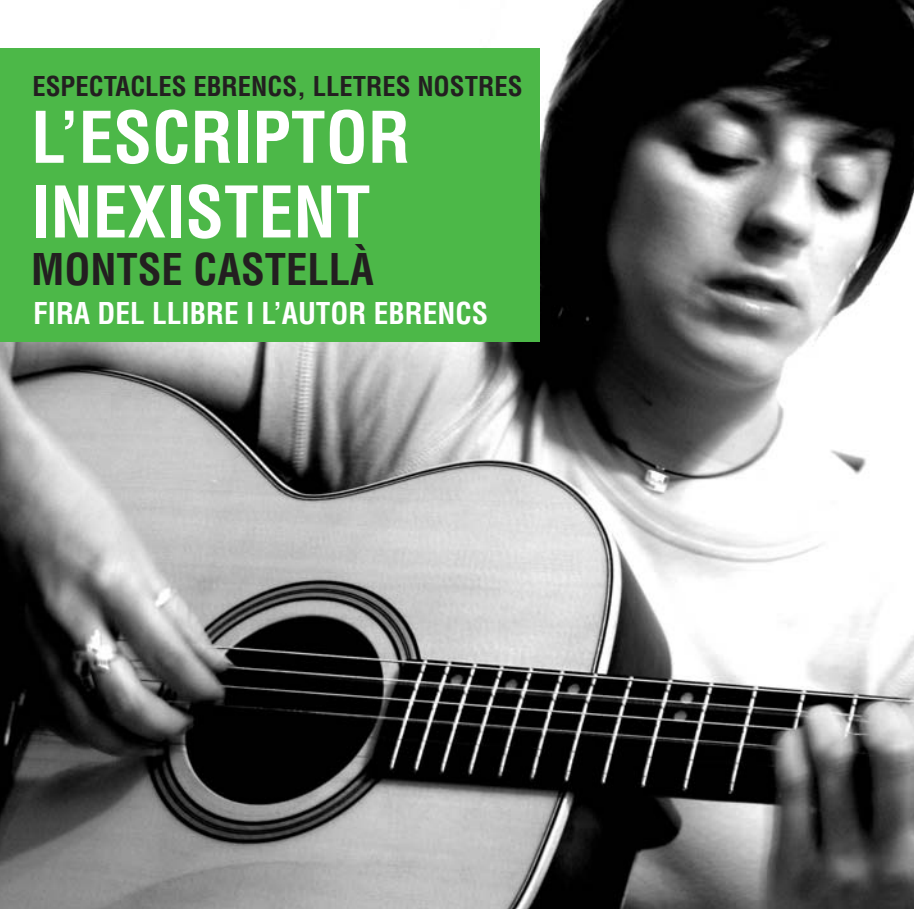

ESPECTACLES EBRENCES, LLETRES NOSTRES

L'ESCRITOR INEXISTENT

MONTSE CASTELLÀ

FIRA DEL LLIBRE I L'AUTOR EBRENCES

Espectacles Ebrencs, Lletres Nostres és l'activitat que aglutina els espectacles realitzats amb motiu de la Fira del Llibre i l'Autor Ebrencs que tenen l'objectiu de fer la màxima difusió de les lletres ebrencs arreu.

El paisatge, la guerra, l'exili, l'amor a la terra... Són temes comuns a molts escriptors, a moltes èpoques. Amb *L'escriptor inexistent* he volgut demostrar la universalitat i la intemporalitat de la literatura creant un collage literari que uneix textos de diferents autors. He seleccionat retalls de prosa i poesia d'una trentena d'escriptors, la meitat dels quals són ebrencs i de les comarques veïnes, i la resta, d'autors en llengua catalana o castellana. Retalls que, lligats adequadament, formen un nou text fins ara inexistent i que posa de manifest fins a quin punt els escriptors, sense saber-ho, estan units en el temps a través de temàtiques comunes que han marcat la seua literatura. *Piano*: Jordi Grisó. *Recitació*: Montse Llussa.

Montse Castellà Espuny naix a Tortosa el 1976. Cantant, guitarrista i compositora. Es dedica professionalment a la música des de fa vuit anys, tot i que els seus estudis en aquest camp els inicia el 1983 al Conservatori de Música de Tortosa, on estudia solfeig i guitarra clàssica. Ha recorregut tota Espanya per diferents escenaris amb formacions musicals diverses i ha perfeccionat la seua veu amb professors de cant de la talla de Nina, Ana Finger, Carme Canela, Rosa Galindo, Helen Rowson, Paul Farrington, Mercè Mestres o Cinta Jardí. El 2004 crea el grup Isla de Buda i grava el seu primer disc, *Todo es relativo*, produït per Pep Sala, Jordi Gas i Valen Nieto. Ella n'és la cantant, guitarrista i autora de la música i la lletra de totes les cançons.

Parents per part de riu

Creixen i creixen
remors fondes, secretes.
Tot sovint penso que la meua infància
té una dolça i secreta remor d'aigua.
Parlo de la verdor d'un Delta immens.
A la vora-vora del mar
els peus a l'aigua i els núvols lo front.
Al meu poble el vent
avisa amb cel roig
i cella als Ports.
Un cerç esmoladíssim
fuetjava la vall de l'Ebre
i la cançó que portava s'ha perdut
quan he passat lo riu, al mig de l'aigua,
a prop del pas de l'Ase.
El riu ample i feliç
navegava esquivant Cavalls i Pàndols.
Al retrovisor el sol es pon
a Sant Jordi del Maestrat
i d'amagat fita les Terres de l'Ebre.
A la nit la lluna pinta de plata el Matarranya.
Amich benvolgut, ja som dins d'Aragó,
però no fora del territori de la nostra llengua,
en aquest poble parlen català,
que és la nostra llengua.
Terra i també mar immensa
i una llengua comuna
i la gent que la parla
sota un mateix cel,
i és que som parents per part de riu.

La lliçó de l'Ebre

Arrels, manera estranya d'unir-nos a un lloc,
a uns sentiments, a unes persones.
Si lluny me'n vaig i de més lluny te miro,
terra, país, muntanya, quant t'estimo!
No us contaré el paisatge on he viscut:
aquell riu ample, amb tarongers florits
i a prop la mar, la mar que tant estimo.
Ara no vull cambres d'estudi ni recintes tancats:
Vull veure el mar. Deixeu-me veure els horitzons!
Veig horts, horts, horts.
Hi anàvem a córrer la taronja.
Pels horts del canyar. Amb bicicletes.
I de totes les cases,
la que em va deixar més profundes vivències
és la casa del riu, oculta entre les branques dels xops,
amb olor de llac i llims.
A la vora del riu,
el matxo sirgava lentament
per la riba dreta remolcant el llaüt.
El Neptú remuntava l'Ebre
amb una feixuga càrrega d'arròs i de terrissa.
Riu avall, la badia dels Alfacs, una bassa d'oli,
gronxa una dotzena de barques
a les aigües adormides de la ciutat invisible.
Sempre s'ha dit que el riu té moltes picardies
i els hòmens mai no són el que semblen.
De manera que el riu és el millor mestre que tenim,
i així és com donarem a la vida moderna,
minada de donarem i injustícia,
una lliçó que li és molt necessària:
la lliçó de les nostres aigües
i l'exemple de la tradició catalana.

Miquel Martí i Pol, *L'àmbit de tots els àmbits*

Gerard Vergés, *Long play per una ànima trista*

Jacint Verdaguier, *L'Atlàntida*

Francesc X. Forés, *Lo vesper d'un signe*

Jesús Moncada, *Estremida memòria*

Desideri Lombarte, *Cartes a la molinera*

Montse Castellà
Gerard Vergés, *La insostenible lleugeresa del vers*
Montse Castellà
Agustí Bel, *El cau dels gambosins (El brogit de l'Ebre)*

J.J. Rovira Climent, *Gent del Matarranya*
Antoni M. Alcover, *Dietari de les eixides*

Montse Castellà
Miquel Martí i Pol, *L'àmbit de tots els àmbits*

Montse Castellà

Flàvia Company, *Retrat de la Ràpita*

Desideri Lombarte, *Boires i borrim*

Gerard Vergés, *L'ombra rogenca de la lloba*

Sebastià Juan Arbó, *No vull estudiar més*

Albert Roig, *I pelava la taronja amb les dents*

Zoraida Burgos, *La meua soledat i jo (El brogit de l'Ebre)*

Montse Castellà
Jesús Moncada, *Camí de sirga*

Emili Rosales, *La ciutat invisible*

Andreu Carranza, *Anjub*

Artur Bladé, *Visió de l'Ebre català*

PRODUCCIÓ
FIRA DEL LLIBRE I L'AUTOR EBRENCES
MONTSE CASTELLÀ · KATUM PRODUCCIONS

CONTRACTACIÓ
KATUM PRODUCCIONS
TEL. 676 681 173
informacio@llibresebrencs.org

COL-LABORACIÓ
CENTRE D'ESTUDIS DE LA RIBERA D'EBRE
INSTITUT RAMON MUNTANER
AJUNTAMENT DE MÓRA D'EBRE
BIBLIOTECA COMARCAL
LA LLANTERNA TEATRE MUNICIPAL
DEPARTAMENT DE CULTURA
INSTITUCIÓ DE LES LLETRES CATALANES
INSTITUT CATALÀ DE LES INDÚSTRIES
CULTURALS
DIPUTACIÓ DE TARRAGONA
CONSELL COMARCAL DE LA RIBERA D'EBRE
DIARI EL PUNT

ESPECTACLES EBRENCs, LLETRES NOSTRES

CANÇONS DE MANDRÀGORA

ROBERT FALTUS

FIRA DEL LLIBRE I L'AUTOR EBRENCs

Espectacles Ebrencs, Lletres Nostres és l'activitat que aglutina els espectacles realitzats amb motiu de la Fira del Llibre i l'Autor Ebrencs que tenen l'objectiu de fer la màxima difusió de les lletres ebrencs arreu.

Un dia fullejava llibres de poesia a la biblioteca. De la prestatgeria més alta en vaig traure un, i en l'obrir-lo en van sortir disparats cap a mi, de sobte, els tons. Afinant bé l'oïda, els vaig atrapar al vol un per un i els vaig ordenar curiosament en el pentagrama. Aquest llibre es deia *La raïz de la mandràgora*, de Gerard Vergés, i el resultat de la meua «cacera de notes» ha estat aquest espectacle, un cicle de poemes musicats d'aquest gran autor ebrenc. *Soprano: Isabel Cañas. Piano: Josep Castellví / Alba Roca. Violoncel: Robert Faltus.*

Robert Faltus (1973), compositor, director, instrumentista i etnomusicòleg, és doctor en teoria de la música i llicenciat per l'Escola Superior de Música i Art i per la Facultat de Pedagogia de la Universitat Comenius de la seua ciutat natal, Bratislava (Eslovàquia). En la seua carrera professional, ha col·laborat amb nombroses corals, orquestres i institucions, entre les quals destaquen l'Òpera del Teatre Nacional Eslovac, l'Orquestra d'Instruments Populars de la Ràdio Eslovaca i el Festival Internacional de Folklore Východná. Entre les seues composicions destaca l'obra *Hriech?*, primer premi nacional Soza 2004. Des de l'any 1997 és director artístic del Cor Acadèmic Tempus i de l'Orquestra Orfeus. Com a musicòleg, ha publicat diversos articles especialitzats i és col·laborador i investigador del Centre de Promoció de la Cultura Popular i Tradicional Catalana de la Generalitat de Catalunya. Actualment viu i treballa a Móra d'Ebre, on exerceix de professor de l'Escola Municipal de Música i Dansa, dirigeix la Coral d'Adults i realitza el projecte de recerca del folklore musical de la Ribera d'Ebre «Món propi».

Inspirat molt vagament en Hölderlin

*Vénen i van les ones de la mar
i en el seu si profund el meu cor nego,
l'ànima nego, nego el pensament.*

*Considero en silenci el meu destí,
i el cant s'acaba sempre en desencant.
Només quan era noi el món brunzia
com un eixam d'abelles. De bon grat
tornaria a la mar de la infantesa;
perquè Déu ha ancorat la melangia
–com un navili d'ombra– al pit de l'home.*

*Rieu-vos-en, amics, tant com vulgueu.
¿És que no pot el pensament tornar
–com les onades– a l'antiga platja?*

Vénen i van les ones de la mar.

Gerard Vergés,
Long play per una ànima trista

Afegiu un la

A Jesús Massip,
poeta des de sempre,
amic des de sempre

*Escruta l'horitzó, la mar vigi
en silenci Penèlope. Està so.
Pel cel d'atzur una gavina vo;
s'esmuny, entre les algues, una angui.*

*I, mentre la filosa fila i fi,
la discreta Penèlope es conso
imaginant Ulisses que rodo
vagant pel món i anant de roda en pi.*

*Aquí la mà que fa i desfà la te,
i allí –pensa Penèlope– la ga
d'una brisa feliç inflant la ve.*

*Però nau ancorada no fa este.
I Ulisses, lluny, en una amena ca,
besa Circe i les sines li desce.*

Gerard Vergés,
Lliri entre cards

PRODUCCIÓ

FIRA DEL LLIBRE I L'AUTOR EBRENCs

ROBERT FALTUS

CONTRACTACIÓ

ROBERT FALTUS

TEL. 690 298 133

informacio@llibresebrencs.org

COL-LABORACIÓ

CENTRE D'ESTUDIS DE LA RIBERA D'EBRE

INSTITUT RAMON MUNTANER

AJUNTAMENT DE MÓRA D'EBRE

BIBLIOTECA COMARCAL

LA LLANTERNA TEATRE MUNICIPAL

ESCOLA MUNICIPAL DE MÚSICA I DANSA

DE MÓRA D'EBRE

DEPARTAMENT DE CULTURA

INSTITUCIÓ DE LES LLETRES CATALANES

INSTITUT CATALÀ DE LES INDÚSTRIES

CULTURALS

DIPUTACIÓ DE TARRAGONA

CONSELL COMARCAL DE LA RIBERA D'EBRE

DIARI EL PUNT

Un planeta roda per l'espai infinit

A la memòria del teòleg
mossèn Joan B. Manyà

*Només en rars instants el món és bell.
(Rarament parlariem d'harmonia.)
La fosca sempre venç la llum del dia
i el llop, com és sabut, mata l'anyell.*

*En absurdes raons deixem la pell
i en inútils combats la valentia.
D'entre totes les coses l'home tria
sempre la més nociva per a ell.*

*Vivim en un paisatge d'ombra i d'ira.
I, més enllà d'això, ¿no hi ha res més,
no hi ha la pau per què el cor sospira?*

*Si –com molts asseguren– Déu no hi és,
fóra la vida una fugaç guspira,
parèntesi de llum en el no-res.*

Gerard Vergés,
Lliri entre cards

DISENY I FOTOGRAFIA: CADUFE I MATEU WEB

